

ВО ГРАДОТ
Ангажирана поема

Во градот
е мрак.
Веќе
предолго е вака,
секој ден,
во градот.
На улиците,
неколку луѓе,
во градот
е мрак.
Во реката
неколку луѓе.
Веќе
предолго е вака
на дното,
секој ден,
во градот
е мрак.
И облаците се тука
вечерва,
и се почесто
минуваат
да ја измијат крвта
од улиците.
Во градот
е мрак.
И месецот е тука

вечерва,
осамено чука
на секој праг,
нема никој,
одвнатре велат,
нема никој.
Во градот
е мрак.

На улиците
нема никој.
Касно е
и сите спијат.
Остана само,
една луда душа,
тивко да си брои.
Еден.
Два.
Три.

Тивко ги брои
жртвите ноќва.
Некој мора
да ги води.
Да го најдат
патот низ улиците.
Некој мора
да ги води.
Вечерва нема никој.
Еден.
Два.

Три.
Остана
една луда душа,
тивко да брои.
Еден.
Еден.
Еден.
Смрт насекаде.
Ги проколнаа
улиците,
одвратни суштества.
И гавраните
си одат.
Оттука.
Сите
одат.
Секое утро.
Еден.
Два.
Три.
Секое утро.

Каде оттука.
Вечерва.
Еден човек вели.
Јас носам
и часовник.
Да.
Времето е важно.
Ако закасниш,

ќе се налутат страшно.
Времето е важно.
Да.
Времето е важно.

На ширината
вечерва,
има.
Толпа луѓе.
Меѓу луѓето
стои.
Говорник во бело.
Во занес им вели.
Пари.
Пари.
Пари.
Парите се смрт.
За вас.
Господа мили.
За вас.
Господа.
Госпоѓо мила,
во вашата чанта
има.
Во неа сигурно
има.
Пари.
Брзо.
Брзо.
Брзо.

Парите се смрт.
За вас.
Госпоѓо мила.
Госпоѓо, застанете.
Застанете.
Не се плашете.
Сеедно е.
Залудно е.
Залудно бегате.
Застанете.
Госпоѓо.
Се криете меѓу луѓето.
Зошто?
Немате каде.
Да се скриете.
Каква лудост.
Залудно е.
Госпоѓо.
Така,
така,
така.
Госпоѓо.
Сигурно криете нешто,
онака,
за црните денови.
Лудост.
За црните денови.
Не треба така.
Госпоѓо.
Ние сме тука.

Да скриете нешто,
тоа е лудост.
А црните денови,
мила госпоѓо.
Ве молам.
Деновите се бели.
Благодарам.
Госпоѓо.
Инвестирајте.
Ние ве сакаме.
Госпоѓо.
Ми се лоши
кога ве гледам.
Се однесувате
без почит.
Ни враќате така.
Без образ.
Госпоѓо.
ги заборавивте
монетите
во чантата.
Ги слушнав.
Госпоѓо.
Гласно звонат.
Син.
Син.
Син.
Тоа е страшно.
За црните денови.
Ве молам.

Госпоѓо.
Деновите се бели.
Мила госпоѓо.
Не заборавajte.
На нас.
Госпоѓо мила.
Не заборавajte.
На нас.

Меѓу луѓето
стои.
Говорник во бело.
Во занес им вели.
Пари.
Пари.
Пари.
Парите се смрт.
За вас.
Господа мили.
Господине.
Вие крварите.
На плочникот.
Нема смисла.
Плочникот е сосема нов.
Драг господине.
Вие вистински мразите
и криете црн пиштол.
Сте убивале.
Со страст.
И.

Сте убивале.
Без милост.
И жени и деца.
Господине.
Зошто?
И жени и деца.
Не е се црно,
погледнете.
Имате
златен часовник.
Прекрасен е.
На раката.
Не ви треба.
На раката.
Да, таму.
Ќе го земам,
секако.
За гревовите.
Не заборавајте.
Ние сме со вас.
Господине.
Вие крварите.
На плочникот.
Нема смисла.
Плочникот е сосема нов.
Драг господине.
Каква сцена.
Господине.
Вие сте,
без манири.

Го валкате плочникот,
непотребно.
Крварете,
во реката.
Драг господине.
Плочникот е нов.
Крварете со
останатото ѓубре.
Крварете,
во реката.

На улиците
е тивко
вечерва.

А.

Каква вечер.
Прекрасен мирис.
Во еден агол
останаа неколку патници.
Останаа сами,
јавниот транспорт
е очаен денес,
останаа сами.
Го чекаа
последниот автобус.
Чекаа
да слушнат,
за убавиот живот,
позади границата.
Чекаа

да слушнат,
каде да одат.
Знаете страшно е,
да си сам,
во градот.
А,
од градот
вечерва,
отидоа сите.
Отидоа далеку.
Далеку од студот.
Отидоа на југ.
Знаете таму
го мразат студот,
и зимата
ги плаши.
Отидоа далеку.
Позади границата.

На ширината,
еден господин
нервозно кружи.
Нема никој.
Сите се дома.
И.
Господинот е
изгубен.
Надвор од себе.
Тивко зборува.
Господине.

Зошто сте тажен,
баш вечерва
има наградна игра.
Пат на југ.
Не за еден,
туку за двајца.
Две среќни души,
далеку оттука,
ќе ја прославуваат
победата.

Со шише
прескапо вино,
вљубени
меѓу
безброј кафези
со мали жолти птици
што преубаво пеат.
Господине.

Зошто сте тажни,
среќата вечерва
ви се смее,
токму позади аголот.
Извинете господине,
знаете господине,
јас си го барам
клучот.

Го загубив тука
меѓу луѓето,
мал сребрен клуч,
го загубив.

Сакам да
си одам дома,
прекасно е,
и на ширинава
е опасно.

Знаете господине,
јас само си го барам
клучот.

Слушате ли,
господине,
пукотници,
опасно е.

Улиците се празни.
Нема никој.

Господине,
пукотниците,
не се причина за страв,
некаде слават.

Знаете господине,
јас само си го барам
клучот.

И немам со кого
да одам на југ.
Улиците се празни.

Слушајте,
пукотниците се
се поблиску.
Опасно е.

Зар не ве плашат
пукотниците.

Господине,
пукотниците,
не се причина за страв,
граѓаните слават.
Ќе бидете среќен
на југ,
таму летото е вечно,
и птиците
прекрасно пеат.
Господине,
зошто сте тажни,
вечерва
има наградна игра.
Пат на југ.

Добродојдовте
во малата кафеана.
Добродојдовте
на ова весело место.
Во малата кафеана
има луѓе.
Бегаат од улиците,
бегаат од светилките,
бегаат од светот.
Добродојдовте
во малата кафеана,
добродојдовте
на ова весело место.
Црвените светилки
се специјалитетот

на малата кафеана.
А надвор е,
надвор е
вистински одвратно,
мириса одвратно.

И лисјата
што умираат
ги валкаат
улиците.

Луѓето повраќаат.
Добродојдовте
во малата кафеана,
добродојдовте
на ова весело место.

А рајот е блиску.
Се патува
во сребрена кола
со спокоен ритам.

Погледот
е прекрасен.
Оставете се
на пците.

Оставете се.
Рајот е блиску.

И.

Погледот
е прекрасен.
Оставете се
на ѓаволите.
Во рајот

нема сонови.
Оставете се.

На улиците
се слуша.
Око за око.
Заб за заб.
Гревовите
се евтини тука.
Куршум.
Живот.
И.
Тишина.
Куршум.
Живот.
И.
Тишина.
Куршум.
Живот.
И.
Тишина.
Гревовите
се евтини тука.
Око за око.
Заб за заб.

Во собранието
нема никој.
Сите се надвор.
Ја бараат среќата.

Некој им кажал.
Меѓу граѓаните
е среќата.
Во џебовите
си понесоа
мал талисман
против уроци.
Во џебовите
си понесоа
и
две срца.
Едното од
челик.
Срце што блеска.
Изработено
со единствен лик.
Второто,
од камен,
бесрамно дрско.
Срце што чука.
Тие
се тажни
вечерва.
Гледаат
тажно
на гладните маси.
Тие
се тажни.
И
манирите

на гладните граѓани
ги нервираат.
Каква грозотија.
Граѓаните
јадат
со раце.
Каква грозотија.
Јадат
од канти за ѓубре.
И проевот е
ужасен тука.
Грешните не поминуваат.
Оттука.
Всушност,
никој не поминува.
Колку е
досадно.
Тие
се тажни.
И.
Оваа вечер
мирно ќе спијат.
Каква грозотија.
Јадат
со раце.

Око за око.
Кој би рекол.
Заб за заб.
Каква лудост.

Гласниците
на мирот
се тука.

И

слават за мирот.

Гласниците
на смртта
се тука.

И

слават за мирот.

Градот мир.

Сите слават.

Око за око.

Се шегувате со мене.

Заб за заб.

Зборувате смешно.

Гласниците
се тука.

И.

Мириса лошо.

Навистина лошо.

Уште.

Уште само година.

Око за око.

Крв за крв.

Војната
завршува тука.

И.

Мириса лошо.

Војната

завршува тука .

На улиците
започна
карневалот
вечерва .

И .

Луѓето од врвот
се тука .

Карневалот
на духовите .
Карневалот
на мртвите .
Карневалот
ве повикува .

Грешните не поминуваат .

Оттука .

Донесете
различни костуми .

Донесете
крзна и кожи .

Донесете
метални звонци .

На рацете
метални алки .

Духовите
се радуваат ,
Мртвите
се радуваат .

Гледајте

ги исплашените граѓани
на ширините.

Гледајте

ги исплашените граѓани
на улиците.

Карневалот
на мртвите духови
ве повикува.

Донесете
различни костуми.

Вечерва.

Им велат,
прекрасен мирис.

Вечерва.

Им велат,
светот полуде.

Им велат,

Ноќта е се поубава.

Излезете надвор.

Гледајте

ги исплашените граѓани
на ширините.

Гледајте

ги исплашените граѓани
на улиците.

Духовите
се радуваат,
Мртвите
се радуваат.

Погледна во
нејзините очи
вечерва,
и
и рече
предолго е вака,
време е
да си одам,
оттука.
Помина
многу време.
И време е
да се оди.

Секојпат кога
ќе те погледнам
не разбирам,
твоите очи
и времето.
И
и рече
предолго е вака,
време е
да си одам,
оттука.
Помина
многу време.
И време е
да се оди.

Секојпат кога
ќе те погледнам
не разбирам,
работите што ги зборуваш,
и времето.

И
и рече
предолго е вака,
време е
да си одам,
оттука.

Помина
многу време.
И време е
да се оди.

Во реката
одат
вечерва
некажаните
зборови.
Во реката
одат
грешните.
Во реката
одат
сите гадости.
Заедно.
Осамени
на дното.

Таму
си спијат.
Во реката.
Се слушаат.
Зборовите
што значат.
Секогаш.
На дното.
Зборовите
што значат.
Секогаш.
На дното.
Во градот.

Каков
прекрасен танц.
Убавицата танцува.
Без музика.
Убавицата танцува.
Со склопени очи.
Убавицата танцува.
Вечерва.
Нема никој тука.
Убавицата танцува.

Чувајте се
во времето
што доаѓа.
Чувајте се
од

зборовите
што значат.
Чувајте се
ако немате каде.
Времето е кратко.

Ноќта ги вади
сите гадости
надвор.
Сите гадости
на чист воздух.
Сите
под небото.
И
под небото
ноќта
го отвори
ќесето.
Во ќесето
ги крие
болните.
Во ќесето
ги крие
осамените.
Во ќесето
ги крие
загубените.
Подалеку
од погледите.
Подалеку од

погледите.
И болните
треба да излезат
на чист воздух.
И болните
треба да
се израдуваат.
Понекогаш.
А,
времето е
кратко.
И болните
треба да
се израдуваат.
Понекогаш.

Играат со духовите.
Каква радост.
Уличните светилки
трепкаат.
Играат со духовите.
На улиците
вечерва.
Играат со духовите.

Каква вечер.
Прекрасен мирис.
Светот полуде.
И времето
се менува.

Светот полуде .

И

поладно е .

Но тоа

не е важно .

Без крв .

Го оставија

градот .

Го оставија

градот .

Без збор .

И никој не

зборува повеќе

за времето

што доаѓа .

Никој

не зборува ништо .

Тишина .

Време е за

спиене .

Господине .

Сношти

бев радосен .

Гледав далеку

и

не слушав ништо .

Денес градот

е чисто место .

Сите слушаат .

Чекор лево.
Чекор лево.
Да, господине.
Чекор десно.
Чекор десно.
Да, господине.
Сите слушаат.
Освен кучињата.
Глупавите суштества
ништо
не разбираат.
Сеедно.
Во малата кафеана
нема никој.
Всушност
ни малата кафеана
не е таму.
Одамна е затворена.
Сеедно.
И така не беше
нешто посебно.

Госпоѓице.
Јас носам
мала црвена
кутија со лаги.
Госпоѓице.
Останаа улиците
пусти.
Нема никој.

И адресата на
кутијата
е погрешна.
Кој би рекол.
Дури и гавраните
не спијат тука.
Избегана некаде.
Госпоѓице.
Во малата кутија
има слика.
Сончев ден.
И радост насекаде.
Госпоѓице.
Во малата кутија
се слуша музика.
Слушете ги
прекрасните ноти.
Госпоѓице.
Јас носам
мала црвена
кутија со лати.
И адресата на
кутијата
е погрешна.
Таму
нема никој.
Нема кука.
Нема ни број.
Нема никој.

Чекориш
на забрането место.
Оттука поминуваат
чистите души.

Чекориш
на забрането место.
И време е
за умирање.
Погледни нагоре
и месецот е крвав.

Време е.
Еден.
Два.
Три.
Погледни нагоре.
Време е.

Дали ме сакаш.
Мртвиот му вели.
На дрвото
над него.
На дрвото
што расте
од неговото срце.
Дали ме сакаш
Мртвиот и вели.
На девојката
што седи
над гробот.
Јас те сакам.

Мртвиот и вели.
Повеќе од се.
И моето срце
вечерва,
е само твое.
Веќе,
белите цветови
на дрвото
заспиваат.
Време е.
Заспиваат
да ги разбудат
свездите.
Тие го знаат
патот.
Патот
до другиот свет.
Време е.
Мора да се оди.
Дали ме сакаш.
Мртвиот и вели.
На девојката
што седи
над гробот.
Јас те сакам.
Мртвиот и вели.
Најмногу на светот.

Во градот
е мрак.

Веќе
предолго е вака,
секој ден,
во градот.
На улиците,
неколку луѓе
во градот
е мрак.
Во реката
неколку луѓе.

Веќе
предолго е вака
на дното
секој ден
во градот
е мрак.

И облаците се тука
вечерва,
и се почесто
поминуваат
да ја измијат крвта
од улиците.

Во градот
е мрак.
И месецот е тука
вечерва,
осамено чука
на секој праг,
нема никој,
одвнатре велат,

нема никој.
Во градот
е мрак.